

O - ku - ste a vi - zte, jak je Ho - spo - din do - brý.

R.
[Ž 34 (33), 9a]

Ž 34 (33)

1. Ustavičně chci velebit	Ho - spo - di - na,	* vždy bude v mých ústech jeho	chvá - la.
2. V Hospodinu nechť se chlubí moje	du - še,	* ať to slyší pokorní a	ra - du - jí se. R.
3. Hospodinovy oči hledí na	spra - ve - dli - vé,	* k jejich volání se kloní	je - ho sluch.
4. Hospodinův hněv stíhá ty, kdo	pá - cha - jí zlo,	* aby vyhladil ze země vzpomínku	na ně. R.
5. Spravedliví volali, a Hospodin	sly - šel,	* vysvobodil je z každé jejich	tí - sně.
6. Blízko je Hospodin těm, kdo mají zkroušené	srd - ce,	* na duchu zlomené	za - chra - ňu - je. R.
7. Spravedlivý mívá mnoho	sou - že - ní,	* Hospodin však ho ze všech	vy - pro - stí.
8. Chrání všechny jeho	ko - sti,	* ani jedna z nich se	ne - zlo - mí. R.
9. Zloba uštvě bezbožníka	k smr - ti,	* 7 kdo nenávidí spravedlivého, budou	po - tre - stá - ni.
10. Hospodin zachraňuje duše svých	slu - žeb - ní - ků,	* nebudou pykat, kdo se k němu	u - tí - ka - jí. R.